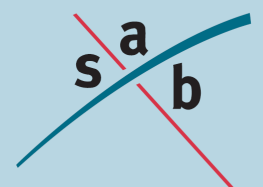

Activiteitenplan Flora- en faunawet

Park Lingezegen

Projectbureau Park Lingezegen

Datum: 25 november 2011
Projectnummer: 80917_11
Versie 1

INHOUD

	Samenvatting	3
1	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Planbeschrijving	5
1.3	Leeswijzer	7
2	Werking Flora- en faunawet	9
2.1	Inleiding	9
2.2	Verbodsbepalingen	9
2.3	Procedurele consequenties	9
2.4	Zorgplicht	10
3	Effectenbeoordeling strikt beschermde soorten	11
3.1	Bittervoorn	11
3.2	Grote modderkruiper	12
3.3	Poelkikker	13
3.4	Kamsalamander	14
3.5	Overige strikt beschermde soorten	15
3.6	Tabel 2-soorten	16
4	Mitigerende maatregelen	17
4.1	Bittervoorn	17
4.2	Grote modderkruiper	19
4.3	Poelkikker	20
4.4	Waterspitsmuis (optioneel)	22
4.5	Kwetsbare perioden	22
4.6	Gunstige staat van instandhouding gehandhaafd	23
4.7	Gedragscode Unie van Waterschappen	25
5	Conclusie en aanbevelingen	26
5.1	Conclusie	26
5.2	Aanbevelingen	27

Bijlage 1: Literatuurlijst

Bijlage 2: Rapportage Waterspitsmuis

Bijlage 3: Te dempen/vergraven watergangen met beschermde soorten

Samenvatting

Tussen Arnhem en Nijmegen wordt een uniek park aangelegd: Park Lingezegen. De realisatie van Park Lingezegen beoogt een groene en recreatieve inrichting van het gebied tussen Arnhem, Nijmegen, Elst en Bemmelen. Om tot inrichting van het plangebied te komen worden ingrepen uitgevoerd die leefgebieden van strikt beschermde soorten aantasten. In Nederland worden leefgebieden van soorten beschermd volgens de Flora- en faunawet. In het kader van deze wet is het verboden om zonder ontheffing leefgebieden van beschermde soorten aan te tasten.

Door Ecogroen Advies is in 2009 een veldonderzoek uitgevoerd naar het voorkomen van belangrijke onderdelen van het leefgebied van strikt beschermde soorten in Park Lingezegen. Hieruit is geconcludeerd dat de strikt beschermde soorten Bittervoorn, Grote modderkruiper en Poelkikker in het plangebied voorkomen. Ecogroen Advies heeft verder aangegeven dat de Waterspitsmuis mogelijk in Park Lingezegen voorkomt. Ecogroen Advies heeft echter geen onderzoek naar het voorkomen van de Waterspitsmuis uitgevoerd. Om die reden is door Ekoza in het najaar van 2011 onderzoek naar het voorkomen van de Waterspitsmuis uitgevoerd. Uit dit onderzoek blijkt dat de Waterspitsmuis niet in Park Lingezegen voorkomt.

Indien met het uitvoeren van de inrichtingsmaatregelen voor Park Lingezegen de leefgebieden van deze bestaande soorten worden aangetast, is er sprake van overtreding van de Flora- en faunawet. De benodigde mitigerende maatregelen om overtreding van de Flora en faunawet te voorkomen, komen in dit activiteitenplan aan de orde.

De maatregelen zijn per strikt beschermde soort opgesteld. Elke soort heeft namelijk zijn eigen specifieke habitateisen. Per soort wordt (indien van toepassing) besproken op welke manier de hieronder weergegeven maatregelen moeten worden uitgevoerd:

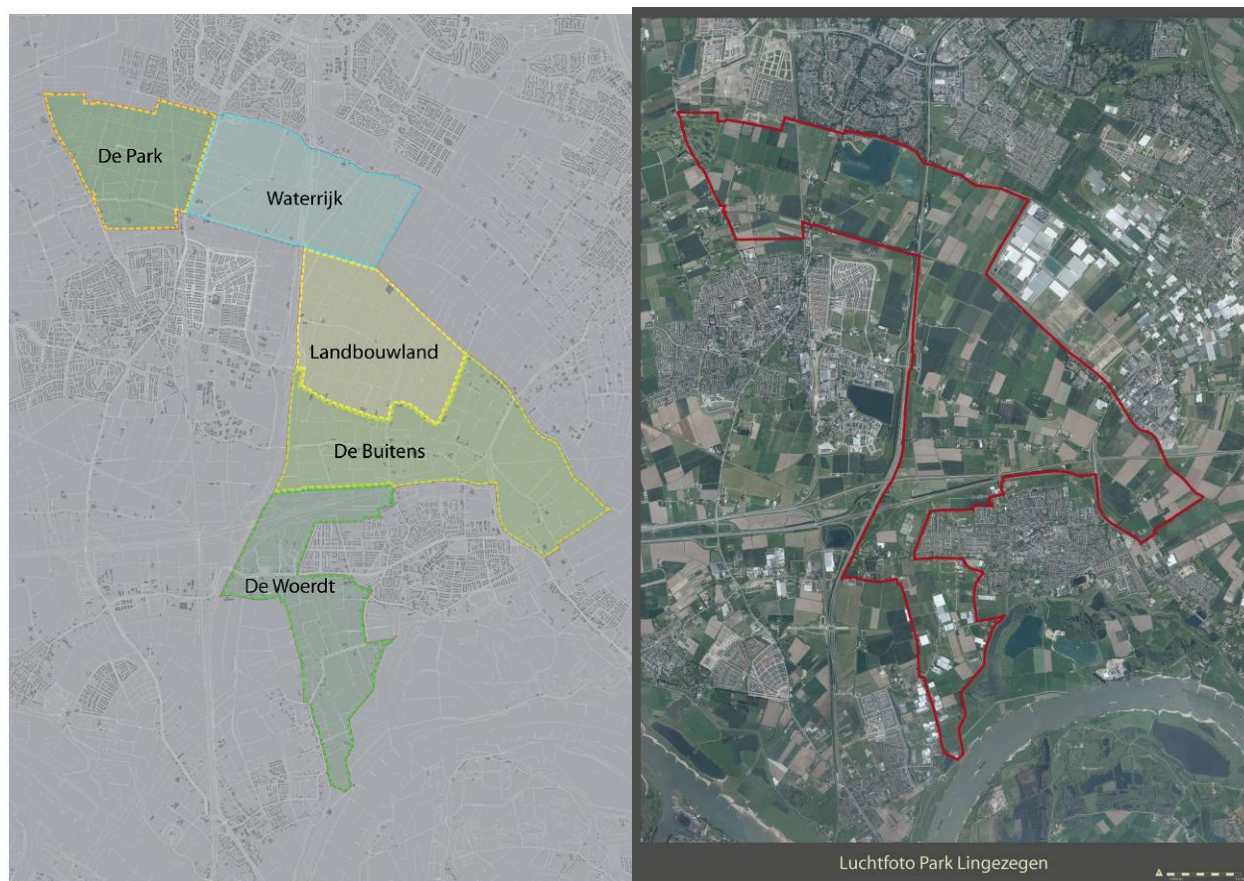
- realiseren van nieuw leefgebied;
- dempen van watergangen;
- vergraven van oevers;
- verwijderen van opgaande groene elementen.

Met het toepassen van de in het activiteitenplan genoemde maatregelen wordt de gunstige staat van instandhouding voor de Bittervoorn, Grote modderkruiper en Poelkikker gehandhaafd. Dit betekent dat met het nemen van mitigerende maatregelen geen sprake is van aantasting van de lokale populaties van de betreffende soort en dat een ontheffing ex artikel 75 van de Flora- en faunawet niet noodzakelijk wordt geacht.

Het doel van dit activiteitenplan is dus om aantasting te voorkomen en zo akkoord te krijgen van het ministerie van Landbouw, Economische zaken & Innovatie (EL&I) voor deze maatregelen in de vorm van een positieve afwijzing van de ontheffingsaanvraag. Dit betekent dat het ministerie van EL&I de aangevraagde ontheffing afkeurt omdat zij oordeelt dat met het toepassen van de beschreven mitigerende maatregelen geen sprake is van overtreding van de Flora- en faunawet. Daarmee ontbreekt de noodzaak tot het afgeven van een ontheffing van de Flora en faunawet. De positieve afwijzing bevestigt formeel dat voor het uitvoeren van de werkzaamheden conform het activiteitenplan geen ontheffing noodzakelijk is.

1 Inleiding

De realisatie van Park Lingezegen beoogt een groene en recreatieve inrichting van het gebied tussen Arnhem, Nijmegen, Elst en Bemmelen. Dit gebied is in een aantal decennia in hoog tempo verstedelijkt. Park Lingezegen zal als groene zone dienen en in de recreatieve behoefte voorzien van de (toekomstige) bewoners. Het park wordt 1.500 hectare groot en is opgedeeld in vijf deelgebieden: De Park, Waterrijk, Landbouwland, De Buitens en De Woerdt. In onderstaande afbeelding zijn de deelgebieden weergegeven.

Afbeelding 1: Ligging deelgebieden Park Lingezegen

1.1 Aanleiding

Om tot inrichting van het plangebied te komen moeten ingrepen uitgevoerd worden die leefgebieden van strikt beschermde soorten aantasten. In het kader van de Flora- en faunawet is het:

- “verboden beschermde plantensoorten te plukken, verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen (artikel 8);
- verboden beschermde diersoorten te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen (artikel 9), opzettelijk te verontrusten (artikel 10) en hun nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren (artikel 11).”

Voor strikt beschermde soorten (soorten die vermeld staan op tabel 2 en 3 van de Flora- en faunawet) geldt dat bij aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet moet worden aangevraagd. Ontheffingen voor deze groep soorten worden slechts verleend wanneer er geen andere bevredigende oplossing voor de ingreep bestaat, de ingrepen een in de wet genoemd belang dienen (groot openbaar belang) en de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt. Aangezien deze aspecten voor dit plan niet haalbaar geacht worden, wordt getracht overtreding van de Flora- en faunawet te voorkomen. Om overtreding van deze wet te voorkomen dienen mitigerende maatregelen getroffen te worden. Deze maatregelen komen in dit activiteitenplan aan de orde.

Ecogroen Advies (Lindenholz, 2009) heeft het plangebied onderzocht op de aanwezigheid van strikt beschermde soorten, voor deze dient bij aantasting van verblijfplaatsen een ontheffing worden aangevraagd. Ecogroen heeft geconcludeerd dat vaste rust- en verblijfplaatsen van de Bittervoorn, Grote modderkruiper, Kleine modderkruiper en Poelkikker met de ingrepen worden aangetast. Zonder het nemen van maatregelen is sprake van overtreding van de Flora- en faunawet. Om aantasting van verblijfplaatsen te voorkomen dienen mitigerende maatregelen getroffen te worden. Deze maatregelen worden in dit activiteitenplan beschreven.

1.2 Planbeschrijving

De inrichting van Park Lingezen is per deelgebied verschillend, elk deelgebied heeft zijn eigen karakter en daarmee zijn eigen specifieke inrichting. In navolgende tekst wordt per deelgebied globaal de toekomstige inrichting besproken. Het betreffen niet alle inrichtingsaspecten, maar alleen ingrepen die van invloed kunnen zijn op strikt beschermde soorten.

De Park

De bestaande watergang in het westen van De Park zal naast een waterhuishoudkundige, ook een ecologische functie vervullen. In het oosten van De Park wordt een nieuwe watergang gerealiseerd, die zorgt voor de aanvoer van water richting Driel. De zuidelijke oevers van de Linge krijgen een breedte van circa acht meter ten behoeve van waterberging. Aan de noordzijde is dit in De Park niet mogelijk door de aanwezigheid van de weg De Laar.

Waterrijk

In Waterrijk wordt de waterhuishouding afgestemd op de natuurfunctie. Hierin wordt voorzien door verbreding van de Huissense Zeeg met zes meter en de realisatie van een waterbergingsgebied nabij Huissense Zeeg. Dit waterbergingsgebied wordt circa 14 ha groot en ligt in het oostelijk deel van Waterrijk, tegen de A325. Een deel van dit gebied zal frequent overstromen en een tweede deel zal gemiddeld eens in 50 tot 100 jaar overstromen. Er moet een fysieke scheiding worden gerealiseerd tussen de retentiegebieden. Dit gebied zal worden afgegraven ten behoeve van de te realiseren waterberging. Een deel van deze grond kan worden teruggebracht in het noordelijke deel van het gebied voor de bosontwikkeling en als fysieke scheiding van het waterbergingsgebied.

Er vindt geen verhoging van de waterstand plaats ten behoeve van natuurontwikkeling maar er wordt gestreefd naar het vergraven van extra (diepe) sloten. De aanleg van de natuurvriendelijke oevers draagt tevens bij aan verbetering van de waterkwaliteit.

Landbouwwand

In Landbouwwand wordt uitwerking gegeven aan de ecologische verbindingszone van noord naar zuid, afgestemd op het model Kleine ijsvogelvlied en Rietzanger. Hier-voor worden ten oosten van de A325 verschillende percelen omgevormd tot natuur welke onmisbaar zijn voor het ecologisch functioneren van de verbindingszone. De waterhuishouding wordt afgestemd op het agrarisch gebruik van de gronden. Er worden natuurvriendelijke oevers aangelegd langs bestaande watergangen waar tevens extra water geborgen kan worden.

De Buitens

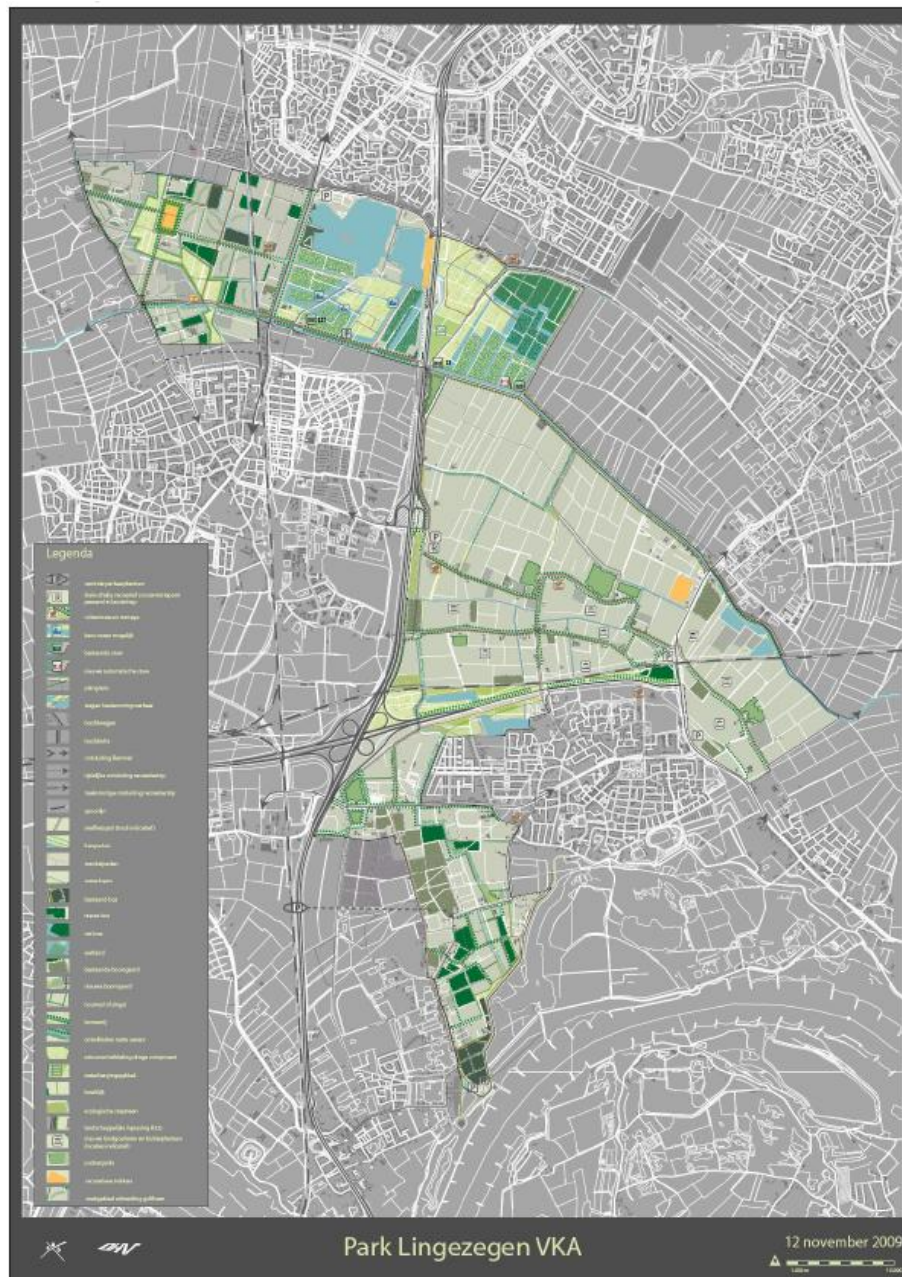
Het landschap in De Buitens wordt versterkt door de aanleg van laanboombeplanting. Gelet op de aanwezigheid van bouw kavels/particuliere erven zullen de bomenlanen langs een deel van de beeldbepalende wegen incidenteel worden onderbroken.

De Woerdt

In dit deelgebied krijgt de Bemmelse Zeeg een natuurvriendelijke oever en een nieuw wandelpad erlangs. Aan de noordzijde van De Woerdt kan infrastructuur landschappe-lijk worden ingepast door een nieuwe inrichting van meerdere grondlichamen aanslui-tend op het viaduct bij De Plak en water elementen en plasdraszones langs de Bem-melse Zeeg. Binnen het deelgebied De Woerdt is voorzien in de omvorming van diverse percelen naar natuur.

1.2.1 Samenvatting

De ingrepen die van invloed zijn op strikt beschermde soorten betreffen het aanleggen van natuurvriendelijke oevers, vergraven van watergangen, het dempen van water-gangen en het verwijderen van opgaande groene elementen. Met de plannen worden geen gebouwen gesloopt of agrarische gronden bebouwd. Wel worden kleinschalige bosgebieden aangelegd en wordt nieuwe natuur mogelijk gemaakt voor soorten die vallen onder het model van de Kleine ijsvogelvlied en de Rietzanger; soorten afhan-kelijk van plasdraszones en natte natuur. In onderstaande afbeelding is een globale indruk gegeven van de toekomstige situatie van Park Lingezen.

Afbeelding 2: Globale indruk toekomstige situatie Park Lingezegen

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt de werking van de Flora- en faunawet besproken, hierin komen de verbodsbepalingen, procedurele consequenties en de zorgplicht aan bod. In het derde hoofdstuk wordt de aanwezigheid van strikt beschermde soorten, waarbij overtreding van de Flora- en faunawet plaatsvindt, besproken. Als eerste zal ingegaan worden op de algemene informatie over de soort, daarna wordt het voorkomen van de soort in Park Lingezegen besproken en als laatste worden de effecten van de werkzaamheden in het leefgebied van de soort beschreven. Met deze ingrepen vindt overtreding van de Flora- en faunawet plaats. In hoofdstuk 4 worden de mitigerende maat-

regelen besproken die ingrepen in het leefgebied van soorten, en daarmee overtreding van de Flora- en faunawet, voorkomen. De maatregelen worden in chronologische volgorde van werkzaamheden per soort besproken; hoe creëren je nieuw leefgebied, hoe moeten watergangen gedempt worden rekening houden met kwetsbare perioden van soorten, op welke manier vinden ingrepen in de oevers plaats en hoe worden opgaande groene elementen verwijderd. Vervolgens zal ingegaan worden of met het nemen van deze maatregelen de gunstige staat van de instandhouding van de soort gegarandeerd is; vindt er geen aantasting plaats van lokale populaties. Als laatste wordt in dit hoofdstuk de Gedragscode van de Unie van Waterschappen besproken, die als leidraad dient voor dit activiteitenplan. Het rapport wordt afgesloten met een conclusie en aanbevelingen.

2 Werking Flora- en faunawet

2.1 Inleiding

De Flora- en faunawet is gericht op het duurzaam in stand houden van soorten in hun natuurlijk leefgebied. Deze wet heeft de beschermingsregels, zoals die ook in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn opgenomen, overgenomen en voor de Nederlandse situatie toegepast.

2.2 Verbodsbepalingen

Deze bescherming is als volgt in de Flora- en faunawet opgenomen:

- “het is verboden beschermde plantensoorten te plukken, verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen (artikel 8);
- het is verboden beschermde diersoorten te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen (artikel 9), opzettelijk te veront- rusten (artikel 10) en hun nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te ver- storen (artikel 11).”

2.3 Procedurele consequenties

De procedurele consequenties zijn afhankelijk van de soorten die door de ingreep worden beïnvloed. Kortweg kunnen drie beschermingsregimes worden onderschei- den:

1. beschermingscategorie 1:
een groot aantal beschermde soorten is in Nederland algemeen voorkomend. Op basis van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten uit de Flora- en faunawet mogen ruimtelijke ingrepen worden uitgevoerd die tot effect hebben dat de verblijfplaatsen van deze soorten worden aangetast;
2. beschermingscategorie 2:
voor beschermde soorten die minder algemeen zijn en extra aandacht verdienen, kan een vrijstelling (behalve voor het opzettelijk verontrusten) verkregen worden als de initiatiefnemer een goedgekeurde gedragscode heeft. Indien dit niet het ge- val is dient voor deze categorie een ontheffing aangevraagd te worden.
In een dergelijke gedragscode worden gedragslijnen aangegeven die men volgt om het schaden van beschermde soorten zo veel mogelijk te voorkomen. Onthef- fing is, als wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode, voor deze soorten alleen nog nodig als werkzaamheden afwijkend van de gedragscode wor- den uitgevoerd;
3. beschermingscategorie 3:
voor ongeveer honderd zeldzame soorten geldt géén vrijstelling als het gaat om ruimtelijke ingrepen. Ontheffingen voor deze groep soorten worden slechts ver- leend wanneer er geen andere bevredigende oplossing voor de ingreep bestaat, de ingrepen een in de wet genoemd belang dienen en de gunstige staat van in- standhouding van de soort niet in gevaar komt. Deze uitgebreide toets geldt ook voor alle vogelsoorten.

Als een ruimtelijke ingreep rechtstreeks kan leiden tot verstoring of vernietiging van bepaalde beschermde soorten of hun leefgebied, kan het plan in strijd zijn met de Flora- en faunawet. Voor aantastingen van verblijfplaatsen en belangrijke (onderdelen van) leefgebieden van meer strikt beschermde soorten, is ontheffing ex. artikel 75 van de Flora- en faunawet nodig van het ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I). Overtreding van deze wet kan voorkomen worden als mitigerende maatregelen getroffen worden die ervoor zorgen dat de functionaliteit van het plangebied voor de desbetreffende soort te allen tijde niet aangetast wordt.

2.4 Zorgplicht

Verder geldt altijd artikel 2 van de Flora- en faunawet, een zorgplichtbepaling. Iedereen dient voldoende zorg in acht te nemen voor de in het wild levende dieren en hun leefomgeving. Dit houdt in dat voorafgaand aan sloop- grond- of bouwwerkzaamheden wordt gecontroleerd of dat negatieve gevolgen voor aanwezige soorten kunnen worden voorkomen door het nemen van alle maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verwacht.

Deze voorwaarden zijn altijd van toepassing:

1. in het broedseizoen van vogels (globaal half maart tot half juli) mogen de vegetatie, bosjes en opstallen in het plangebied niet worden verwijderd. Werkzaamheden tijdens deze periode zouden leiden tot directe verstoring van broedvogels en het broedsucces. Alle vogels zijn beschermd. Voor het broedseizoen wordt geen standaardperiode gehanteerd in het kader van de Flora- en faunawet. Van belang is of een broedgeval aanwezig is, ongeacht de periode. Er is geen vrijstelling te verkrijgen in het kader van de Flora- en faunawet voor activiteiten die vogels in hun broedseizoen zou kunnen verstoren;
2. op basis van de zorgplicht volgens artikel 2 van de Flora- en faunawet dient bij de uitvoering van de werkzaamheden voldoende zorg in acht te worden genomen voor de in het wild levende dieren en hun leefomgeving. Dit houdt in dat bij het uitvoeren van werkzaamheden altijd rekening moet worden gehouden met aanwezige planten en dieren. Zo dienen maatregelen te worden getroffen om bijvoorbeeld verstoring tot een minimum te beperken. Dieren moeten de gelegenheid hebben om uit te wijken en mogen niet opzettelijk worden gedood. Dit kan door:
 - voortijdig maaien van het plangebied zodat dieren wegtrekken;
 - het beperken van verlichting tijdens de avonduren in zomer, voorjaar en herfst ten behoeve van vleermuizen en andere nachtdieren;
 - het slopen en rooien starten buiten het voortplantingsseizoen en het winter(slaap)seizoen. Zodat het plangebied ongeschikt is voor dieren.

3 Effectenbeoordeling strikt beschermde soorten

Door Ecogroen Advies (Lindenholz, 2009) is een veldonderzoek uitgevoerd naar het voorkomen van vaste rust- en verblijfplaatsen en belangrijke onderdelen van het leefgebied van strikt beschermde soorten in Park Lingezegen. Ekoza (2011) het onderzoek naar de Waterspitsmuis uitgevoerd. Uit deze onderzoeken blijkt dat de strikt beschermde soorten Bittervoorn, Grote modderkruiper, Poelkikker, Kamsalamander en Kleine modderkruiper in Park Lingezegen voorkomen. In dit hoofdstuk wordt de algemene informatie van de soort besproken, daarna wordt ingegaan op het voorkomen van de soort in Park Lingezegen en als laatste worden de effecten van de werkzaamheden in het leefgebied van de soort beschreven.

3.1 Bittervoorn

3.1.1 Algemene informatie

De Bittervoorn (*Rhodeus amarus*) is een karperachtige met een maximale lengte van 8 cm. Op de glanzende flanken is vanaf het midden tot aan de staart een blauwgroene streep zichtbaar. Om zich voort te kunnen planten is de Bittervoorn afhankelijk van grote zoetwatermosselen. Bij het paaien worden achtereenvolgens de eitjes en spermatozoïden bij de mossel ingebracht, waarna de bevruchting plaatsvindt in de kieuwholte van de mossel. Wanneer de larven zelf kunnen zwemmen, verlaten ze hun gastheer. Bittervoorns eten voornamelijk plantaardig voedsel (algen) dat van stenen gegeten wordt. De Bittervoorn komt in Nederland met name in het westen voor, in zowel stilstaand als stromend wateren met een goede begroeiing. De soort is gevoelig voor watervervuiling en intensief schoningsbeheer waarbij grote zoetwatermosselen op de kant belanden (www.ravon.nl).

3.1.2 Voorkomen in het plangebied

De Bittervoorn komt volgens Ecogroen Advies in alle deelgebieden van het plangebied voor. In afbeelding 3 is aangegeven waar de soort is aangetroffen.

3.1.3 Effectenbeoordeling

In het deelgebied De Park worden natte componenten gecreëerd door het aanleggen van brede rietzones langs watergangen. In het deelgebied Waterrijk worden watergangen verbreed en gedempt om waterberging mogelijk te maken. Watergangen in het deelgebied Landbouwland worden natuurvriendelijk ingericht. In het deelgebied De Buitens wordt een watergang langs de Dikelsestraat verlegd. In het deelgebied De Woerd krijgt De Bemmelse Zeeg een natuurvriendelijke oever en plasdraszones. Met het aanleggen van natuurvriendelijke oevers en het creëren van plasdraszones worden vaste rust- en verblijfplaatsen van de Bittervoorn aangetast.

In het plan worden in totaal 4.000 meter sloot gedempt en 2.400 meter natuurvriendelijke oevers aangelegd. Dit betekent een verlies aan leefgebied en een tijdelijke aantasting.

Afbeelding 3: Vindplaatsen van Bittervoorn in het plangebied in 2006 (blauwe stip) en 2009 (blauwe driehoek), de Grote modderkruiper (groen) en de rode hokken betreffen verspreidingsgegevens van RAVON en de (bron: Ecogroen Advies, 2009)

3.2 Grote modderkruiper

3.2.1 Algemene informatie

De Grote modderkruiper (*Misgurnus fossilis*) kan worden aangetroffen in stilstaande of langzaam stromende wateren, zoals watergangen, vennen, plassen en meanders. Grote modderkruipers verblijven overdag hangend in de dichte vegetatie of zijn ze ingegraven in de modder. De soort is aangepast om onder zuurstofarme omstandigheden te overleven. Ze absorberen dan zuurstof uit de darmen dat daar opgeslagen is door lucht in te slikken. Een teveel aan lucht verlaat via de anus het lichaam, waarbij een fluitend geluid wordt geproduceerd. In de volksmond heten ze dan ook wel fluitaal of aalpieper. Opmerkelijk is het vermogen om te overleven in de bodem van drooggevallen wateren. Ingegraven in de modder kan zo wel een heel jaar overbruggd worden (www.ravon.nl).

De morfologie van de wateren waarin de soort aanwezig is kan beschreven worden als langgerekte (watergangen) tot grillige oppervlakten (moeras met poelen) die vaak klein zijn. De diepte is meestal niet meer dan maximaal 1,5 m met een geleidelijk oplopende oeverzone. De soort vertoont een duidelijke voorkeur voor plantenrijke wateren (Bruin & Kranenbarg, 2009).

lijk gezien vrij zeldzaam en gaat achteruit. De Poelkikker is meer aan een landleven aangepast en overwintert dan ook op het land. Het is een zon- en warmteminnende soort die een voorkeur heeft voor onbeschaduwde wateren. De oeverzone hiervan moet bij voorkeur goed begroeid zijn en het water is vaak vrij omvangrijk of maakt deel uit van een groter complex van wateren.

3.3.2 Voorkomen in het plangebied

Het voorkomen van de Poelkikker is vastgesteld in het deelgebied Waterrijk. Op drie locaties werden in totaal circa 25 roepende exemplaren aangetroffen. Op één locatie is een vangstwaarneming van Poelkikker gedaan. In onderstaande afbeelding zijn de locaties van deze waarnemingen weergegeven.

Afbeelding 5: waarnemingen van roepende poelkikkers (rood) en vangst (groene stip) (bron: Ecogroen Advies, 2009)

3.3.3 Effectenbeoordeling

Met de toekomstige plannen worden in het deelgebied Waterrijk watervoerende elementen gedempt en vergraven. Hierdoor worden vaste rust- en verblijfplaatsen (voortplantingslocaties) van de Poelkikker aangetast. Mogelijk wordt met het verwijderen van groene struweelrijke elementen overwinteringslocaties van de soort aangetast. In totaal wordt 1.700 meter leefgebied verwijderd door demping of totale vergraving van sloten waarin de Poelkikker zich voortplant.

3.4 Kamsalamander

De Kamsalamander komt mogelijk voor in de poelen in het zuidelijk deel van het deelgebied De Woerd (Ecogroen, 2009). Deze poelen maken onderdeel uit van particuliere erven. Met de toekomstige plannen worden deze poelen en groene elementen rondom deze poelen niet aangetast. Dit betekent dat met de plannen geen sprake is van mogelijke aantasting van voortplantings- en overwinteringslocaties van de Kamsalamander. Overige elementen in het plangebied worden niet geschikt geacht als voortplantings- of overwinteringslocaties. Nader onderzoek of het nemen van mitige-

rende maatregelen is voor deze soort niet noodzakelijk. Met de plannen vindt geen aantasting plaats van het leefgebied van deze soort.

3.5 Overige strikt beschermde soorten

Uit het onderzoek van Ecogroen Advies blijkt dat ook andere strikt beschermde soorten in Park Lingezegen voorkomen; Steenuil, Kerkuil, Grote bonte specht, Buizerd en Bermpje. Zie onderstaande afbeelding. Nestlocaties van de Steenuil, Kerkuil en Buizers zijn jaarrond beschermd, nestlocaties van de Grote bonte specht zijn alleen jaarrond beschermd als met de plannen sprake is van aantasting van de lokale populatie.

Vogels

Met de toekomstige ingrepen worden de nestlocaties van de betreffende soorten niet aangetast. Ook het omliggende leefgebied blijft behouden en wordt zelfs geschikter gemaakt door de aanleg van boomgaarden, bossen en lanen. Wel moeten de ingrepen gefaseerd uitgevoerd worden rondom de nestlocaties van deze soorten. Zodat altijd een deel van het leefgebied geschikt blijft als foerageergebied. Voor de Steenuil en Buizerd zijn dat agrarische weidegronden en voor de Grote bonte specht zijn dat bomen.

Bermpje

Het Bermpje is sinds 1 juli 2010 opgenomen als “vis” in de Visserijwet en is daarmee niet meer beschermd door de Flora- en faunawet. De Visserijwet regelt welke vissoorten gevangen mogen worden en welke niet. Eventuele aantasting van verblijfplaatsen van deze soort betreft geen overtreding meer van de Flora- en faunawet.

Soort/Soortgroep	Status	De Park	Het Waterrijk	Landbouwlân + De Buitens	De Woerd	Alleen nabijheid plangebied	Opmerkingen
Flora							
Eironde leeuwenbek	RL3	-	■	-	-		
Ruige weegbree	RL3	■	-	-	-		
Zoogdieren							
Bever	FF3/ HR IV	-	-	-	-	■	
Boommarter	FF3/ HR IV	-	-	-	■		Verkeerslachtoffer
Steenmarter	FF2	-	-	■	-		
Das	FF3	-	-	-	■		Geen burchten bekend
Waterspitsmuis	FF3	?	?	?	-		Aanvullend onderzoek noodzakelijk
Vleermuizen	FF3/ HR IV						Geen aantasting vaste verblijfplaatsen/ vliegroutes
Vogels							
Steenuil	RL3	■	■	■	■		
Kerkuil	RL3	-	-	-	■		
Grote bonte specht		■	-	-	■		
Buizerd		■	-	-	■		
Reptielen		-	-	-	-	-	
Amfibieën							
Poelkikker	FF3/ HR IV	-	■	-	?		Bij aantasting poel en omg. aanvullend onderzoek nodig
Rugstreeppad	FF3/ HR IV	-	-	-	-	■	
Kamsalamander	FF3/ HR IV	-	-	-	?	■	Bij aantasting poelen en omg. aanvullend onderzoek nodig
Vissen							
Giebel	FF2	-	-	-	■		
Bermpje	FF2	■	■	■	■		
Kleine modderkruiper	FF2	■	■	■	■		
Marmelgrondel	FF2	-	■	■	■		
Witvingrondel	FF2	-	-	-	-	■	
Grote modderkruiper	FF3/ HR IV	-	■	-	■		
Bittervoorn	FF3/ HR IV	■	■	■	■		
Ongewervelden		-	-	-	-		

Legenda:

FF= Flora- en faunawet

HR IV = Habitatrichtlijn Bijlage IV

RL = Rode lijst

■ = aangetroffen

- = niet aangetroffen/ bekend/ te verwachten

? = onderzoek dient, indien nodig, te worden uitgevoerd

Afbeelding 6: In Park Lingezegen voorkomende strikt beschermde soorten (Lindenholz J.G. 2009.)

3.6 Tabel 2-soorten

Voor het aantasten van leefgebieden van tabel 2-soorten geldt een vrijstelling als de werkzaamheden uitgevoerd worden conform een goedgekeurde gedragscode. In dit geval komt in het plangebied de Kleine modderkruiper (tabel 2) voor, deze soort is gebonden aan watervoerende elementen. Voor deze soort kan gebruik gemaakt worden van het gedragscode van de Unie van Waterschappen (2006). Dit betekent dat bij de werkzaamheden deze gedragscode te allen tijde aanwezig moet zijn op de werklocatie en uitgevoerd moet worden.

4 Mitigerende maatregelen

In dit hoofdstuk wordt per soort de maatregelen beschreven die noodzakelijk zijn om effecten op deze strikt beschermde soorten te voorkomen. Alle werkzaamheden worden uitgevoerd onder begeleiding van een ter zake kundige¹ op het gebied van vissen, amfibieën en/of zoogdieren. De maatregelen zijn per strikt beschermde soort opgesteld. Elke soort heeft namelijk zijn eigen specifieke habitateisen. Per soort wordt (indien van toepassing) besproken op welke de maatregelen moeten worden uitgevoerd:

- realiseren van nieuw leefgebied;
- dempen van watergangen;
- vergraven van oevers;
- verwijderen van opgaande groene elementen.

Realiseren van nieuw leefgebied is van groot belang. Voorafgaand aan de werkzaamheden die verblijfplaatsen van soorten aantasten dient (nieuw) geschikt leefgebied aanwezig te zijn. Dit leefgebied dient als alternatief leefgebied waar soort in uitgezet kunnen worden of waar de soorten naartoe kunnen vluchten gedurende de werkzaamheden.

4.1 Bittervoorn

Er wordt 4.000 meter sloot waarin de Bittervoorn voorkomt gedempt. In het deelgebied Het Waterrijk wordt minimaal 4.000 meter aan nieuwe watergangen aangelegd wat als nieuw leefgebied voor de Bittervoorn dient. Voordat de nieuwe leefgebieden geschikt zijn voor de Bittervoorn moet de sloot zich minimaal één groeiseizoen ontwikkelen. Dit betekent dat werkzaamheden in het huidige leefgebied pas uitgevoerd mogen worden nadat één groeiseizoen voorbij is.

Het beheer van de watergangen dient plaats te vinden op basis van een goedgekeurde gedragscode (Unie van Waterschappen). In het beheer zal aandacht moeten zijn voor minder ingrijpende vormen van watergangbeheer, zoals gefaseerd baggeren. Als alternatief voor het creëren van nieuw leefgebied ter plaatse, kan worden overwogen de soort (al dan niet tijdelijk) te verplaatsen naar een geschikte vervangende habitat.

¹ Onder een ter zake kundige wordt door het ministerie van EL&I verstaan iemand die:

- op HBO, dan wel universitair niveau een opleiding heeft genoten met als zwaartepunt (Nederlandse) ecologie en/of
- als ecooloog werkzaam is voor een ecologisch adviesbureau dat is aangesloten bij het netwerk Groene Bureaus en/of
- zich aantoonbaar actief inzet op het gebied van de soortenbescherming en is aangesloten bij de daarvoor in Nederland bestaande organisaties (zoals Das en Boom, VZZ, RAVON, Vogelbescherming Nederland, Vlinderstichting, Natuurhistorisch genootschap, KNNV, NJN, IVN, EIS Nederland, FLORON, VOFF, SOVON, etc.) en/of
- zich aantoonbaar actief inzet op het gebied van de soortenbescherming en is aangesloten bij de daarvoor in Nederland bestaande organisaties (zoals Das en Boom, VZZ, RAVON, Vogelbescherming Nederland, Vlinderstichting, Natuurhistorisch genootschap, KNNV, NJN, IVN, EIS Nederland, FLORON, VOFF, SOVON, etc.)

Realiseren van nieuw leefgebied

Nieuw leefgebied worden gerealiseerd door aanleg van nieuwe watergangen. Hoe worden nieuwe watergangen geschikt gemaakt als leefgebied voor de Bittervoorn. Nieuwe leefgebieden voor de Bittervoorn bestaan uit watergangen met voldoende begroeiing, waarbij de aanwezigheid van zoetwatermossels van belang is. De aanleg van nieuwe watergangen wordt op een visvriendelijke manier uitgevoerd. Hierbij wordt eerst de watergang gegraven en vervolgens gewacht totdat deze watergang met grondwater volloopt. Hierbij wordt nog géén verbinding gemaakt worden met de bestaande watergangen, de laatste paar meters grond dient te blijven staan (soort dammetjes). Daarna wordt gewacht totdat de modder bezonken is in de nieuwe watergang. Vervolgens worden deze dammetjes open gemaakt, door vanuit de nieuwe watergang langzaam zand weg te scheppen. In de nieuwe watergangen worden zoetwatermosselen, afkomstig van de te dempen watergangen, terug gezet in nieuwe watergangen. De Bittervoorn is in zijn voortplanting afhankelijk van deze mossel.

Als er duikers, vistrappen en goten aangelegd worden dient voldoende waterdiepte (> 30 cm) aanwezig te zijn. Dit betekent dat een open doorgang aanwezig moet zijn. Waterval/bodemsprong aan uitgangen van duikers en dergelijke dient vermeden te worden.

Dempen van watergangen

Bij het dempen van watervoerende elementen dient ongeveer een week voorafgaand aan de werkzaamheden de water- en oevervegetatie van de betreffende watergang met een open maaikorf worden gemaaid. Hierdoor zullen vissen een ander heenkomen zoeken en zal er minder vis aanwezig zijn tijdens de werkzaamheden. Vervolgens moet de betreffende watergang worden afgedamd en leeggevist onder leiding van een deskundige op het gebied van vissen. Na het leegvissen van de watergang wordt de watergang tot op de minerale bodem uitgebaggerd. De verwijderde grond en bagger dient onderzocht te worden op het voorkomen van strikt beschermde soorten, welke terug geplaatst moeten worden in de nieuwe watergang. De Bittervoorn is voor de voortplanting afhankelijk van zoetwatermosselen. Voorafgaand aan de demping worden de betreffende watergangen gecontroleerd op de aanwezigheid van zoetwatermosselen. Deze worden verzameld en uitgezet in geschikte biotoop binnen het watersysteem waar de exemplaren gevangen zijn of in de nieuw te graven watergangen, maar buiten de invloedzone van het project. Hierna kan dit deel van de watergang gedempt worden.

Ingrepen in de oevers

Bij het vergraven van de taluds van bestaande waterlopen zal de bodem van de waterlopen zo veel mogelijk worden ontzien. Watervegetaties zullen ten aanzien van alle in de watergangen voorgenomen werkzaamheden zoveel mogelijk worden ontzien daar waar het geen belemmering voor de doorstroom oplevert. Hetzelfde geldt voor de aanwezige sliblaag: niet al het slib hoeft voor de doorstroomcapaciteit verwijderd te worden, zodat er voldoende schuilmogelijkheden voorhanden blijven. Deze aanpak zorgt ervoor dat de Bittervoorn leefgebied houdt in deze watergangen en dat er met het vergraven geen aantasting is van leefgebieden van de soort.

4.2 Grote modderkruiper

Er wordt 1.150 meter sloot waarin de Grote modderkruiper voorkomt geheel vergraven. In het deelgebied Het Waterrijk wordt minimaal 1.150 meter aan nieuwe watergangen aangelegd dat als nieuw leefgebied voor de Grote modderkruiper dient.

Realiseren van nieuw leefgebied

Een deel van de nieuwe watergangen wordt geschikt gemaakt voor de Grote modderkruiper. Nieuw leefgebied creëren voor de Grote modderkruiper is een lastige en tijdrovende taak. Er kunnen nieuwe watergangen gegraven worden, maar het duurt geruime tijd voordat deze kwalitatief gelijkwaardig zijn als de bestaande watergangen. De soort is namelijk afhankelijk van een dikke modderlaag en dichte watervegetatie; dit betreft een verlandingsituatie.

Het is niet duidelijk in hoeverre de habitat van de Grote modderkruiper te compenseren valt met bijvoorbeeld een nieuw gegraven watergang of poel (Bruin & Kranenbarg, 2009). Bruin & Kranenbarg (2009) geven verder aan dat een belangrijke reden voor de achteruitgang van de Grote modderkruiper is dat grote gebieden heringericht worden. Het actuele verspreidingsgebied, dat zich voornamelijk in oude waterlopen of restanten hiervan bevindt, duidt hierop. Momenteel wordt de Grote modderkruiper nog steeds bedreigd door herinrichtingsmaatregelen. Ook maatregelen in het kader van natuurontwikkeling kunnen hierbij nadelig uit pakken doordat bij het herinrichtingsplan geen rekening wordt gehouden met de aanwezigheid van de Grote modderkruiper of doordat de aanwezigheid onbekend is. Uitgangspunten van bescherming dienen te zijn:

1. Het veiligstellen van de locaties waar de soort nu nog voorkomt.
2. Het, daar waar noodzakelijk, verbeteren van de habitatomstandigheden.
3. Kijken naar de mogelijkheden waarop krachtige populaties als bronpopulatie kunnen fungeren.

Nieuw leefgebied creëren van de Modderkruiper bestaat uit het graven van watergangen met zowel diepere als ondiepe delen met geleidelijke, natuurvriendelijke oevers. Van belang is dat er een dikke modderlaag aanwezig is, voordat individuen worden uitgezet of voordat een verbinding met overige watervoerend elementen wordt gemaakt. In de eerste paar jaar mag dan ook niet gebaggerd of gemaaid worden; ontwikkeling van een dikke modderlaag en watervegetatie wordt daarmee gestimuleerd. Gestreefd wordt om een watergangen in verlandingsstadia te creëren.

Afbeelding 7: Optimaal biotoop Grote modderkruiper

Aangezien de ontwikkeling van een dikke modderlaag redelijk lang kan duren, kan overwogen worden om modder uit de te dempen watergangen te halen en in de nieuwe watergangen te plaatsen. In dit geval dient voorkomen te worden dat roofvissen

zoals Baars worden uitgezet in de watergang. Het is bekend dat roofvissen jongen van de Grote modderkruiper eten.

Geadviseerd wordt om te monitoren of het aanleggen van nieuwe watergangen positief werken voor de Grote modderkruiper, aangezien veel compensatieplannen slecht aanslaan. Dit kan gedaan worden door jaarlijks de watergangen te bemonsteren en het aantal modderkruipers te tellen.

Dempen van watergangen

Voordat watergangen gedempt worden, worden ze afgedamd en worden de aanwezige grote modderkruipers weggevangen en overgeplaatst naar watergangen met potentieel leefgebied voor de soort in de nabije omgeving. Hierbij dient rekening gehouden te worden dat de werkzaamheden uitgevoerd worden bij een minimale watertemperatuur van 10 graden Celsius en een maximale watertemperatuur van 25 graden Celsius. Gevangen exemplaren dienen direct overgezet te worden in een geschikt habitat in de huidige populatie, maar buiten de verstorende invloeden van het project. De maatregelen dienen te worden uitgevoerd door een deskundige op het gebied van vissen. Nadat alle grote modderkruipers zijn weggevangen uit het watervoerende element kan het element gedempt worden.

Ingrepen in de oevers

De watervoerende elementen waar de Grote modderkruiper in voorkomt dienen zoveel mogelijk behouden te blijven om de huidige populatie van de soort te kunnen handhaven. Indien oevers vergraven moeten worden, wordt slecht één zijde van de oever vergraven. De modderlaag, verlandingsvegetatie en de kopse kant van de watergang blijft te allen tijde gehandhaafd. De te behouden oever en de kopse kant van de watergang dienen als vluchtplaats en is groot genoeg om als leefgebied te kunnen dienen. Van belang is met name dat een deel van de dikke modderlaag en de verlandingsvegetatie in de watergangen gehandhaafd blijft.

4.3 Poelkikker

Met de toekomstige ingrepen in Park Lingezegen wordt 1.700 meter sloot waarin de Poelkikker voorkomt gedempt of geheel vergraven. In het deelgebied Het Waterrijk wordt minimaal 1.700 meter aan nieuwe watergangen aangelegd wat als nieuw leefgebied voor de Poelkikker dient. Dit mag samenvallen met het leefgebied voor de Bittervoorn. Voordat de nieuwe leefgebieden geschikt zijn moeten de watergangen zich minimaal één groeiseizoen ontwikkelen. Dit betekent dat voordat de werkzaamheden in het huidige leefgebied pas uitgevoerd mogen worden nadat één groeiseizoen voorbij is.

Realiseren van nieuw leefgebied

Het leefgebied van de Poelkikker bestaat uit een voortplantingsgebied en een overwinteringsgebied. Een deel van de nieuw aan te leggen watergangen worden geschikt gemaakt voor de Poelkikker. Nieuw voortplantingsgebied voor de Poelkikker zijn onbeschaduwde wateren. De oeverzone hiervan moet bij voorkeur goed begroeid zijn en het water vrij omvangrijk of deel uitmaken van een groter complex van wateren. Geschikte voortplantingswateren voor amfibieën bestaat uit stilstaand of hooguit zwakstromend water, niet te sterk beschaduwd, ondiep zodat ze snel kunnen worden op-

gewarmd door de zon en zo diep dat er in de zomer voldoende water is voor de ontwikkeling van de larven. Verder zijn de watergangen rijk aan algen en plankton (voedsel voor larven) en niet overwoekerd door moerasvegetatie of kroos (voldoende licht-inval). Van belang is verder dat er voldoende watervegetatie aanwezig is, in verband met de ei-afzet en schuilmogelijkheden. De watergang moet voorzien zijn van geleidelijk aflopende oevers, niet te zuur ($\text{pH} > 4/6$) en niet bevolkt door grote vissoorten (www.ravon.nl).

Landbiotopen zijn voor amfibieën, waaronder Poelkikker, ook van groot belang voor het vinden van voedsel en overwintering. Het landbiotoop dient voorzien te zijn van een soortenrijke vegetatie, waardoor de aanwezigheid van voldoende insecten (=voedsel) gegarandeerd is en met voldoende structuurvariatie (schuilmogelijkheden), zoals hagen, houtwallen, boomgroepen, etc. (www.ravon.nl). De Poelkikker overwintert op het land. Het winterbiotopen voor van de Poelkikker moet vorstvrij zijn, voorzien zijn van dood hout en/of plantenresten en ongestoord gedurende de winterslaapperiode. Een (tijdelijk) overwinteringslocatie, als struweel nog niet volledig ontwikkeld is, wordt gemaakt door een gat in de grond te gegraven en te vullen met boomstronken, takken en eventueel overige snoeirestanten.

Dempen van watergangen

Voordat watergangen gedempt worden, worden ze afgedamd en worden de aanwezige poelkikkers weggevangen en overgeplaatst naar watergangen met potentieel leefgebied voor de soort in de nabije omgeving (zie paragraaf 3.3.1). Hierbij dient rekening gehouden te worden dat de werkzaamheden uitgevoerd worden bij een minimale watertemperatuur van 10 graden Celsius en een maximale watertemperatuur van 25 graden Celsius. Gevangen exemplaren van de Poelkikker dienen direct overgezet te worden in een geschikt habitat in de huidige populatie, maar buiten de versturende invloeden van het project. De maatregelen dienen te worden uitgevoerd door een deskundige op het gebied van poelkikkers. Nadat alle poelkikkers zijn weggevangen uit het watervoerende element kan het element gedempt worden.

Ingrepen in de oevers

Minstens één week voorafgaand aan de werkzaamheden moet de vegetatie op de te vergraven oevers gemaaid worden. De werkzaamheden vinden in één richting plaats, zodat de dieren de kans hebben om te vluchten. De andere zijde van de oevers blijft in zijn huidige vorm behouden, waarbij de vegetatie en de modderlaag niet aangetast worden.

Verwijdering opgaande groene elementen

Overwinteringslocaties van deze soort kunnen aangetast worden. Om geen overwinteringslocaties van de Poelkikker aan te tasten, dient het verwijderen van de ondergrondse delen (stobben) van opgaande begroeiing plaats te vinden in de periode april t/m oktober. Het verwijderen van de bovengrondse delen (takken en stammen) moet plaats vinden buiten het broedseizoen van vogels, globaal van half maart tot en met half juli. Hierbij moet wel rekening gehouden worden met het feit dat er wel voldoende overwinteringslocaties aanwezig blijven. Om dit te garanderen worden enkele kleine struweelzones behouden, worden de gekapte bomen en struweel op een hoop gegooit of wordt een gat in de grond gegraven en gevuld met boomstronken, takken en eventueel overige snoeirestanten.

4.4 Waterspitsmuis (optioneel)

Om leefgebied voor de Waterspitsmuis te creëren dienen gevarieerde watergangen gegraven te worden. Om vestiging van populaties te stimuleren dienen de volgende maatregelen uitgevoerd te worden (Verbeylen & Marien, 2009):

- herprofileer watergangen om de beschikbaarheid van randvegetatie te doen toenemen (door zacht glooiende oevers met modderplaten te creëren);
- laat op de oever een dichte kruidlaag ontwikkelen; ook de aanwezigheid van riet en gras/zeggepollen in het gebied zijn positief;
- zorg dat er op de oever geen dichte boom- en struiklaag groeit, die door beschaduwing de ontwikkeling van de kruidlaag tegengaat;
- de aanwezigheid van watervegetatie is positief maar niet noodzakelijk;
- beheer de oevervegetatie voorzichtig en zorg dat er voldoende beschermende kruidvegetatie overblijft, door bijvoorbeeld afwisselend secties van 50 m te snoeien/maaien en niet te snoeien/maaien of 1 oever of minimaal 1/3 van de waterloop onaangeroerd te laten; vermijd indien mogelijk verstoring van de oeverkanten bij het uitbaggeren en het snoeien en knotten van bomen; verwijder voorzichtig alle resulterende afval;
- zorg bij het toepassen van begrazing voor een minder intensieve begrazing of plaats de omheining verder van het water zodat de oevervegetatie op natuurlijke wijze kan hergroeien en de grond beter is om holen in te graven;
- zorg voor een netwerk van onvervuilde waterwegen om populaties te verbinden en de kolonisatie van nieuwe gebieden te bevorderen;
- daineer de grond niet te sterk, want zelfs een vochtige plek waar een bron ontspringt, kan een belangrijk verbindingshabitat vormen voor waterspitsmuizen
- vermijd de aanwezigheid van materiaal in het water (en ook op land) waarin waterspitsmuizen gevangen kunnen geraken en verdrinken of verhongeren (zoals netten en fuiken).

Afbeelding 8: Optimaal biotoop Waterspitsmuis (bron: www.zoogdieratlas.nl)

Bovendien moet er in de oevers voldoende schuilmogelijkheid zijn waar de Waterspitsmuis zich kan terugtrekken om zijn prooi op te eten. Bij deze soort geldt dat monitoring van de werking van nieuw leefgebied geadviseerd wordt. Voor deze soort is tevens onbekend of nieuw leefgebied gekoloniseerd wordt door de soort.

4.5 Kwetsbare perioden

Nadat nieuw leefgebied gecreëerd is kunnen de werkzaamheden (dempen van watergangen, vergaven van oevers en verwijderen van opgaande groene elementen) uitgevoerd worden. De werkzaamheden dienen plaats te vinden buiten het kwetsbare seizoen van de betreffende soorten. Dit om schade aan soorten zoveel mogelijk te beperken. Kwetsbare periodes van soorten betreffen het voortplantings- en overwinte-

ringseizoen. In de eerst genoemde periode worden jongen geboren en zijn dan zeer kwetsbaar. In het winterslaapseizoen zijn soorten in winterslaap en bewegen niet tot nauwelijks, waardoor de soorten niet kunnen vluchten of wegtrekken.

In navolgende tabel wordt per soort de kwetsbare periodes aangegeven. In de wintermaanden, wanneer de winterrust van vissen en amfibieën nog niet is ingetreden, kan worden geschoond en gebaggerd, dat wil zeggen zolang de watertemperatuur boven de 10 graden Celsius blijft.

Voor alle soorten (zowel flora en fauna) is de optimale maanden waarin de werkzaamheden uitgevoerd kunnen worden september en oktober. Deze periodes zijn conform de periodes genoemd in de gedragscode van de Unie van Waterschappen.

Tabel 1: Indicatieve periode uit te voeren werkzaamheden. Groen: werkzaamheden kunnen uitgevoerd worden. Oranje: werkzaamheden mogen uitgevoerd worden mits de watertemperatuur hoger is dan 10 °C. Rood: werkzaamheden mogen niet uitgevoerd worden.

	Jan.	Feb.	Mrt.	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Dec.
Bittervoorn												
Grote modderkruiper												
Poelkikker												

4.6 Gunstige staat van instandhouding gehandhaafd

4.6.1 Bittervoorn

In Nederland is de Bittervoorn voornamelijk aan te treffen in het westen van het land, plaatselijk in hoge aantallen. Het vermoeden bestaat dat het Nederlandse verspreidingsgebied in de loop van de 20ste eeuw een kwart kleiner is geworden, maar er bestaat geen volledig beeld van het voorkomen van de soort in ons land. Het zwaartepunt van de verspreiding ligt in het veenweidegebied (Holland, Utrecht, Friesland) en in het rivierenlandschap, waar de Bittervoorn voorkomt in brede watergangen en vaarten (www.minInv.nl).

Tijdens het onderzoek is de soort in veel watergangen aangetroffen. Dit duidt erop dat de soort voorkomt in hoge aantallen. In de toekomstige situatie worden nieuwe watergangen aangelegd en ontstaan er plasdraszones. In de toekomstige situatie kan de soort nog steeds voorkomen in het plangebied. Om deze reden komt de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar.

4.6.2 Grote modderkruiper

De verspreiding van de Grote modderkruiper ligt grotendeels binnen het rivierengebied. Daarnaast vormen beekdalen en laagveen belangrijke leefgebieden. De soort lijkt niet voor te komen in gebieden die in het verleden zout waren (kustzone West-Nederland en Noord-Nederland) en op de hogere gronden (Veluwe, Zuid-Limburg). In Nederland was de Grote modderkruiper in de jaren 30 en 50 van de vorige eeuw een algemene vis. Er zijn sterke aanwijzingen dat de soort na 1950 in ons land sterk is

achteruitgegaan (www.ravon.nl). Concentraties worden aangetroffen in West-Brabant, de laagveengebieden van Noordwest-Overijssel en in boezemwateren in het rivierengebied. Daarnaast komt de soort sporadisch voor in beken van Limburg, Overijssel en Drenthe en ontbreekt de vis in Zeeland (www.minInv.nl).

De soort is in kleine aantallen waargenomen in het plangebied en in een drietal watergangen. Dit duidt op het feit dat de soort sporadisch in Park Lingezegen voorkomt. Aantasting van watergangen waarin de soort voorkomt zal een effect hebben op de gunstige staat van instandhouding van de soort op lokaal niveau. Met de plannen voor Park Lingezegen worden niet alle watergangen waarin de soort voorkomt aangetast. Het betreft een sloot, de overige sloten blijven gehandhaafd. Ingrepen in de oevers vinden mogelijk plaats, maar deze ingrepen worden zo uitgevoerd (modderlaag en watervegetaties blijven gehandhaafd in de watergang) dat de soort zich nog kan handhaven in de betreffende watergang. Dit betekent dat het leefgebied van de soort te allen tijde beschikbaar blijft voor de Grote modderkruiper. Indien dit niet haalbaar is, kan het (al dan niet tijdelijk) verplaatsen van de soort naar een geschikte habitat overwogen worden. In de toekomstige situatie worden natuurvriendelijke oevers aangelegd en wordt een plasdraszone gecreëerd. Het deelgebied Waterrijk zal in de toekomst fungeren voor waterberging. Dit betekent dat overstromingen plaats zullen vinden, wat positieve effecten heeft op onder andere de migratie van de Grote modderkruiper. De soort voelt zich thuis in overstromingsvlakten (Lieveringhe & Meire, 2003). Geconcludeerd kan worden dat de toekomstige situatie geschikter is voor de Grote modderkruiper en dat door het nemen van maatregelen tijdens de werkzaamheden de gunstige staat van instandhouding van de Grote modderkruiper niet wordt aangetast.

4.6.3 Poelkikker

In Nederland komt de Poelkikker hoofdzakelijk in de zuidoostelijke helft van het land voor. Zuivere populaties zijn bekend van Zuid-Groningen, Zuidwest-Drenthe, de Veluwe en Midden-Limburg (www.minInv.nl). De meeste vindplaatsen van de soort liggen op pleistocene gronden. Behalve op deze hogere zandgronden is de soort aanwezig langs de grote rivieren, zoals langs de Waal, Nederrijn en IJssel. De soort komt hier vooral voor op laagdynamische plaatsen of binnendijkse wateren, vaak met kwelinvloeden. De Poelkikker lijkt verder algemeen voor de komen in het rivierengebied. Concentraties van waarnemingen zijn onder andere rond Arnhem-Zuid en ten westen van Nijmegen (Spitsen et al, 2007).

Verspreidingsgegevens tonen aan dat de soort aangetroffen wordt in en rondom Park Lingezegen. Enkele watergangen waar de soort is aangetroffen blijven in de huidige staat behouden. Door het aanleggen van nieuwe leefgebieden, creëren van natuurvriendelijke oevers en het vernatten van het deelgebied Waterrijk, ontstaat in de toekomstige situatie meer leefgebied voor deze soort. De toekomstige situatie wordt daarmee geschikter voor de soort waardoor de gunstige staat van instandhouding van de Poelkikker met de werkzaamheden niet aangetast wordt.

4.7 Gedragscode Unie van Waterschappen

Voor het aantasten van vaste rust- en verblijfplaatsen van de Kleine modderkruiper en overige minder strikt beschermde soorten wordt gewerkt conform de Gedragscode van de Unie van Waterschappen. Onderstaand worden enkele maatregelen uit deze gedragscode beschreven die van toepassing zijn op de uit te voeren ingrepen in Park Lingezen.

Het afdammen, dempen of leegpompen van watergangen wordt op plaatsen waar juridisch zwaarder beschermde soorten worden verwacht in beginsel uitgevoerd in de periode tussen 15 juli en 1 november, dat wil zeggen na de voortplantingsperiode en vóór de winterrust van vissen, amfibieën en reptielen. Als het niet mogelijk is om in deze periode te werken, dan is extra voorzorg nodig. Bij werkzaamheden tijdens de broedperiode kan men ervoor kiezen het werkgebied tijdelijk ongeschikt te maken voor broedvogels door de vegetatie zeer kort te houden of tevoren te frezen en/of door deze dagelijks te betreden. Dergelijke maatregelen dienen uitsluitend het voorkómen van de vestiging, niet het bestrijden van al aanwezige (vogel)soorten. Met deze aanpak kan men toch de noodzakelijke werkzaamheden in het voorjaar uitvoeren, zodat de vegetatie zich voor de winter kan ontwikkelen.

Voorafgaand aan het dempen of vergraven van de watergang wordt deze zoveel mogelijk vrij gemaakt van juridisch zwaarder beschermde dieren en planten:

- juridisch zwaarder beschermde planten worden ruim uitgestoken en elders teruggeplaatst, voor zover soorten lokaal in hun voorkomen bedreigd worden door de ingreep en deze ingreep onvermijdelijk is;
- juridisch zwaarder beschermde dieren worden weggevangen voorafgaande aan het dempen van de watergang en teruggeplaatst in geschikte biotopen in de omgeving, wanneer deze door de ingreep worden bedreigd;
- wanneer het gaat om leefgebieden van soorten die genoemd worden in tabel 3 van wordt voorafgaand aan het dempen eerst voldoende nieuw habitat ingericht. Deze nieuwe habitat moet ecologisch functioneren alvorens tot demping wordt overgegaan.

Bij het dempen van een watergang wordt het water één richting uitgedreven naar een naastliggende watergang, opdat aanwezige vissen en amfibieën kunnen ontsnappen. Bij leegpompen van een watergang worden overige vissen en amfibieën tijdig weggevangen en elders uitgezet.

Het uitsteken van beschermde planten, het vangen van beschermde dieren en het elders terugplaatsen gebeurt onder begeleiding van en op aanwijzing van een ecologisch deskundig persoon met kennis van de betreffende soorten.

5 Conclusie en aanbevelingen

5.1 Conclusie

Om aantasting van verblijfplaatsen te voorkomen dienen mitigerende maatregelen getroffen te worden. Deze maatregelen zijn in dit activiteitenplan besproken. Voor elke strikt beschermde soort zijn per ingreep de vereiste maatregelen opgesteld. Elke soort heeft namelijk zijn eigen specifieke habitateisen. In tabel 2 is per deelgebied aangeven met welke soorten er rekening gehouden moet worden bij werkzaamheden in dat deelgebied.

Tabel 2: B= Bittervoorn, G= Grote modderkruiper, P= Poelkikker en W= Waterspitsmuis. Onderstreepte letter betekent dat aanbevolen wordt maatregelen te treffen.

	Nieuw leefgebied	Watergangen dempen	Oevers vergraven	Opgaande groene elementen verwijderen
Waterrijk	B, G, P, <u>W</u>	B, G, P	B,G,P	P
Landbouwland	B, <u>G</u> , <u>P</u> , <u>W</u>	B	B	-
De Buitens	B, <u>G</u> , <u>P</u> , <u>W</u>	B	B	-
De Woerd	B, G, <u>P</u> , <u>W</u>	B,G	B,G	-

Met het uitvoeren van de mitigerende maatregelen dient rekening gehouden te worden met kwetsbare seizoenen van de soorten; voortplantings- en overwinteringsseizoenen. Deze perioden zijn in tabel 3 weergegeven. Werkzaamheden in de watergangen worden niet uitgevoerd in het kwetsbare seizoen.

Tabel 3: Indicatieve periode uit te voeren werkzaamheden. Groen: werkzaamheden kunnen uitgevoerd worden. Oranje: werkzaamheden mogen uitgevoerd worden mits de watertemperatuur hoger is dan 10 °C. Rood: werkzaamheden mogen niet uitgevoerd worden.

	Jan.	Feb.	Mrt.	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Dec.
Bittervoorn												
Grote modderkruiper												
Poelkikker												

Met het toepassen van de in dit activiteitenplan genoemde maatregelen wordt de gunstige staat van instandhouding voor de Bittervoorn, Grote modderkruiper en Poelkikker gehandhaafd. Dit betekent dat met het nemen van mitigerende maatregelen geen sprake is van aantasting van de lokale populaties van de betreffende soort en dat een ontheffing ex artikel 75 van de Flora- en faunawet niet noodzakelijk wordt geacht.

5.2 Aanbevelingen

Geadviseerd wordt om te monitoren of het aanleggen van nieuwe watergangen positief werkt voor de strikt beschermde soorten. Dit kan gedaan worden door jaarlijks de watergangen te bemonsteren en het aantal modderkruipers te tellen.

Zoals in tabel 2 valt af te lezen is geadviseerd om voor het realiseren van nieuw leefgebied ook nieuw leefgebied te maken voor soorten die niet binnen de deelgebieden voorkomen. Geadviseerd wordt de watervoerende elementen in alle deelgebieden geschikt te maken voor de betreffende soorten. Met deze ingreep wordt het leefgebied van de soorten vergroot, waardoor de lokale populatie zich kan versterken. In het beste geval zorgt Park Lingezegen voor nieuwe natte ecologische verbindingzones en geschikte watervoerende elementen en daarmee voor vestiging van nieuwe populaties zowel in als buiten het Park Lingezegen.

Bijlage 1: Literatuurlijst

Bruin, A. de & Kranenbarg J. 2009. Fossiel uit een dynamisch deltagebied. Verspreiding en achteruitgang van de grote modderkruiper in een historisch perspectief & aanbevelingen voor het behoud van deze soort, Stichting RAVON, Nijmegen.

Nie, de, H.W. 1997. Atlas van de Nederlandse zoetwatervissen. Media Publishing, Doetinchem.

Liefferinge, C. Van & Meire P. 2003. Onderzoek naar het voorkomen van de Grote modderkruiper in Vlaanderen en meer specifiek naar de populatiegrootte en de overlevingskansen in het natuurreservaat het Goorken te Arendonk. Onderzoeksgroep Ecosysteembeheer Departement Biologie. Wilrik.

Lindenholz J.G. 2009. Ecologisch onderzoek fase 1 Park Lingezen; Inventarisatie in het kader van de Flora- en faunawet. Rapport 09-035 EcoGroen Advies, Zwolle.

Spitzen – van der Sluijs, A.M., Willink, G.W., Creemers, R., Ottburg, F.G.W.A., de Boer, R.J., Pfaff, P.M.L., de Wild, W.W., Stronks, D.J., Schröder, R.J.H., de Vos, M.T., Soes, D.M., Frigge, P. & Struijk, R.P.J.H. 2007. Atlas reptielen en amfibieën in Gelderland. 1985-2005. Stichting RAVON, Nijmegen.

Unie van Waterschappen. 2006. Gedragscode Flora- en faunawet voor Waterschappen. STOWA.

Verbeylen G. & Marien G. 2009. Inventarisatie van en maatregelen voor de waterspitsmuis (*Neomys fodiens*) in Vlaams-Brabant. Rapport Natuur.studie 2009/12, Natuurpunt Studie (Zoogdierenwerkgroep), Mechelen, België.

Websites:

www.ravon.nl

www.vleermuis.net

www.natuurloket.nl

www.vogelbescherming.nl

www.minlnv.nl

www.zoogdieratlas.nl

www.vzz.nl

Bijlage 2: Rapportage Waterspitsmuis

Nader onderzoek waterspitsmuis

Park Lingezegen

Ekoza

Ecologisch onderzoek en advies

Arnhem, 9 november 2011

Colofon

Titel : Nader onderzoek waterspitsmuis
Subtitel : Park Lingezegen

Projectnummer : 10.158
Datum : 9 november 2011

Veldonderzoek : T. Kooij, L. Spreeuwenberg en A. Zandstra
Auteur(s) : A. Zandstra

Goedgekeurd door : T. Kooij

Opdrachtgever : SAB bv.
Contactpersoon : H. Broier

Ekoza

Ecologisch onderzoek en advies

Tivolilaan 205
Postbus 2
6800 AA Arnhem

T: 026-8454583
info@ekoza.nl
www.ekoza.nl

Ekoza is lid van het Netwerk Groene Bureaus: www.netwerkgroenebureaus.nl

Inhoud

1. Inleiding	4
2. Wettelijk kader	5
2.1 Flora- en faunawet	5
3. Gebiedsbeschrijving	7
3.1 Gebiedsbeschrijving	7
3.2 Voorgenomen ingreep	8
4. Onderzoeksmethode	9
4.1 Veldonderzoek	9
4.2 Uitwerking en rapportage	11
5. Resultaten	12
6. Conclusies	13
Bronnen	14
Literatuur	14
Websites	14

1. Inleiding

Achtergrond

Park Lingezegen is een landschapspark in aanleg gelegen tussen Arnhem, Elst, Bemmelen en Nijmegen. Het park bestaat uit vijf deelgebieden, met elk hun eigen thema. Hier zal onder andere natuurontwikkeling plaats vinden, wordt er natte natuur gecreëerd en wordt het ingericht tot openbaar toegankelijk gebied.

Eén van de haalbaarheidsstudies die hiervoor dient te worden uitgevoerd is toetsing aan de natuurwet- en regelgeving. Veel dieren en planten zijn middels de Flora- en faunawet beschermd. Om inzichtelijk te krijgen of voor het uitvoeren van de werkzaamheden een ontheffing nodig is in het kader van de Flora- en de faunawet, is het noodzakelijk om te weten of er beschermde dieren en/of planten op het terrein voorkomen. Hiervoor heeft EcoGroen Advies een onderzoek verricht.

Uit dit onderzoek komt naar voren dat de waterspitsmuis mogelijk in het plangebied voorkomt. Enkele locatie binnen het plangebied bieden geschikte habitat voor de waterspitsmuis.

SAB bv. heeft Ekoza gevraagd ecologisch onderzoek uit te voeren naar waterspitsmuizen.

2. Wettelijk kader

In dit hoofdstuk wordt in het kort het wettelijk kader en de toepassing op ruimtelijke ontwikkelingen beschreven. Bij de bescherming van natuur in Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet.

2.1 Flora- en faunawet

Sinds 1 april 2002 is de Flora- en faunawet van kracht. Deze wet vormt het wettelijke kader voor bepalingen die voorheen in verschillende wetten waren opgenomen, zoals de Vogelwet, de Jachtwet, de Wet bedreigde uitheemse diersoorten en een deel van de Natuurbeschermingswet (soortbescherming). Tevens is de Flora- en faunawet het nationale wettelijke kader waarin de bepalingen van EU-richtlijnen op het gebied van natuurbescherming (soorten) is omgezet naar nationaal recht. Doel van de Flora- en faunawet is het in stand houden van de planten- en diersoorten die in het wild voorkomen. Hiertoe is een groot aantal plant- en diersoorten beschermd. In principe mogen er geen handelingen worden uitgevoerd die schadelijk zijn voor de soort. Van de verbodsbepalingen is onder bepaalde voorwaarden een ontheffing mogelijk. Voor alle soorten geldt er een 'zorgplicht': een ieder dient voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende planten en dieren.

Verbodsbepalingen volgens de Flora- en faunawet

- Artikel 8:* Het is verboden planten, behorende tot een beschermde inheemse plantensoort, te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen.
- Artikel 9:* Het is verboden dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen.
- Artikel 10:* Het is verboden dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, opzettelijk te verontrusten.
- Artikel 11:* Het is verboden nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren.

Daarnaast is *artikel 13* eventueel nog van belang in verband met verplaatsen van soorten. Het vervoeren en onder zich hebben van beschermde inheemse soorten is verboden.

Zorgplicht volgens de Flora- en faunawet:

Artikel 2: 1. Een ieder neemt voldoende zorg in acht voor de in het wild levende dieren en planten, alsmede voor hun directe leefomgeving.

2. De zorg, bedoeld in het eerste lid, houdt in ieder geval in dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voor zover dat in redelijkheid kan worden gevergd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

Algemene Maatregel van Bestuur

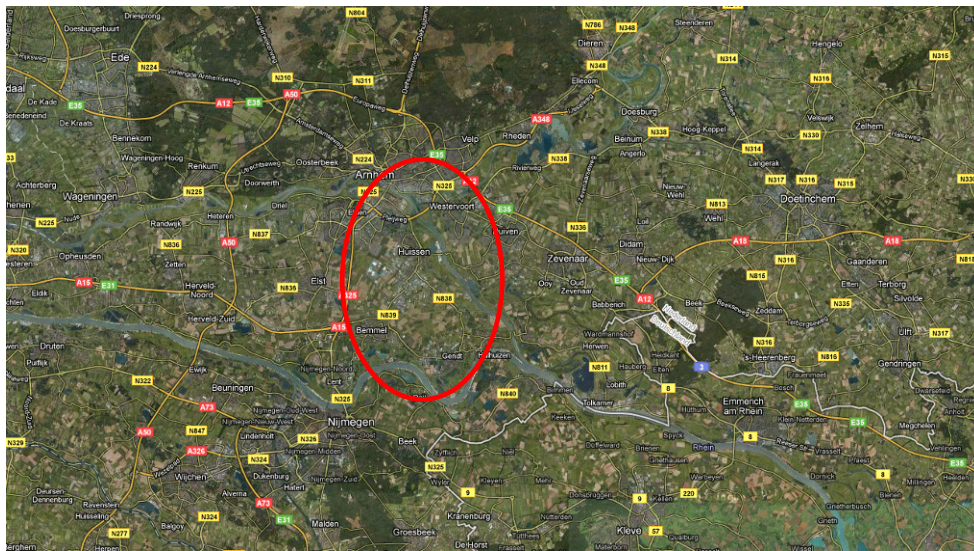
Middels een Algemene Maatregel van Bestuur is de regelgeving rond de Flora- en faunawet nader ingevuld. Het belangrijkste gevolg is dat de procedures bij ruimtelijke ingrepen en bij bestendig gebruik en beheer aanzienlijk eenvoudiger worden, aangezien voor de meest algemene soorten er een vrijstelling van de verbodsbepalingen komt (voor onder meer ruimtelijke ingrepen en bestendig gebruik en beheer). Bij het toepassen van de Flora- en faunawet wordt voortaan een onderscheid gemaakt in drie categorieën van beschermde soorten:

1. De algemene beschermde soorten waarvoor ten aanzien van activiteiten in het kader van ruimtelijke ontwikkeling en bestendig gebruik en beheer een vrijstelling zonder nadere voorwaarden geldt.
2. De bedreigde beschermde soorten: voor een aantal soorten planten en dieren geldt een strikter beschermingsregime. Omdat ze in Nederland als bedreigd worden beschouwd. Vrijstelling geldt als op basis van een goedgekeurde gedragscode wordt gewerkt. Ontheffing kan worden verleend als geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort.
3. De strikt beschermde soorten: alle vogelsoorten alsmede plant- en diersoorten die vermeld staan in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn of bij Algemene Maatregel van Bestuur zijn aangewezen als bedreigde soorten (genoemd in Bijlage 1 van het betreffende besluit). Voor bestendig gebruik en beheer geldt ook voor deze soorten een vrijstelling ten aanzien van de verbodsbepalingen in artikelen 8, 9, 11 en 12, mits men werkt op basis van een door de minister goed gekeurde gedragscode. Voor het overtreden van verbodsbepalingen bij ruimtelijke ingrepen is voor aangewezen bedreigde soorten altijd een ontheffing op grond van artikel 75 van de Flora- en faunawet noodzakelijk. Ontheffing kan alleen worden verleend als er geen andere bevredigende oplossing voorhanden is, er sprake is van een in de wet genoemde reden van openbaar belang en er geen afbreuk worden gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten uit Bijlage IV van de Habitatrichtlijn kan alleen nog ontheffing verkregen worden voor een belang dat is opgenomen in de Habitatrichtlijn. Hierdoor kan geen ontheffing meer aangevraagd worden op basis van 'werkzaamheden in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling'. Voor vogels kan alleen nog ontheffing verkregen worden op grond van een belang dat staat in de Vogelrichtlijn. Dit houdt in dat ook geen ontheffing meer aangevraagd kan worden op basis van 'dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en voor het milieu wezenlijk gunstige effecten'.

3. Gebiedsbeschrijving

3.1 Gebiedsbeschrijving

De te onderzoeken locatie ligt tussen Arnhem, Elst, Bemmelen en Nijmegen, in de provincie Gelderland. Het gebied is ongeveer 1.500 ha groot en bestaat voornamelijk uit landbouwgrond, met watergangen en enkele waterplassen.

Figuur 1. Globale ligging van het plangebied

In Park Lingezegen worden vijf thematische deelgebieden onderscheiden:

1. De Park
2. Het Waterrijk
3. Het Landbouwwand
4. De Buitens
5. De Woerd

Het onderzoek naar de waterspitsmuis heeft plaatsgevonden in de deelgebieden De Park, Het Waterrijk en Het Landbouwwand. Alleen deze gebieden zijn door EcoGroen aangemerkt als geschikt voor waterspitsmuizen.

Figuur 2: De 5 deelgebieden van Park Lingezegen (www.parklingezegen.nl)

Figuur 3: Impressie van het plangebied

3.2 Voorgenomen ingreep

Door de groeiende bevolking in het gebied, groeit ook de behoefte aan ruimte voor recreatie. Op dit moment is het gebied slecht toegankelijk voor recreanten. Park Lingezegen moet een groot samenhangend landschapspark worden. Een deel van het gebied zal een landbouwbestemming houden. Recreatie zal een belangrijke functie innemen. Er komt een netwerk van fiets-, wandel- en ruiterspaden, waterwegen, bruggen en tunnels. Daarnaast zal natuurontwikkeling plaatsvinden, en natte natuur gecreëerd worden.

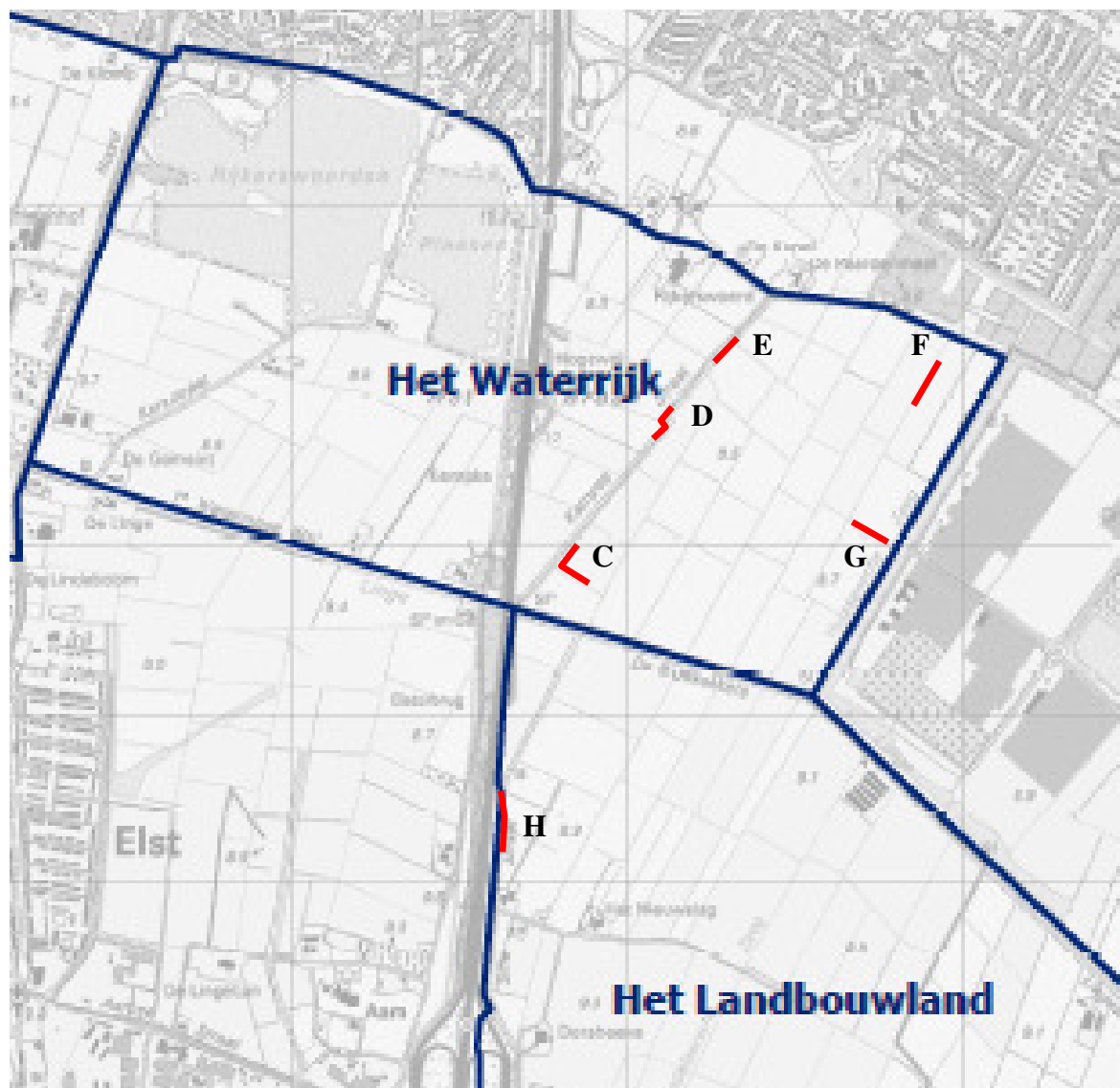
4. Onderzoeksmethode

4.1 Veldonderzoek

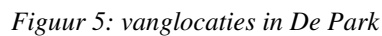
Het veldonderzoek is gericht op onderzoek naar de waterspitsmuis.

Om aan te kunnen tonen of de waterspitsmuis in het plangebied voorkomt of juist niet, is het noodzakelijk om de muizen te vangen. Hiervoor is gebruik gemaakt van Longworth life-traps. De muizen worden levend gevangen en weer vrijgelaten. De beste periode hiervoor is augustus – oktober omdat dan de dichtheid aan muizen het grootst is. Eerder in het seizoen is de dichtheid lager en daardoor ook de vangkans. Het onderzoek heeft plaatsgevonden in de eerste week van oktober. Op 28 november zijn 80 vallen gezet op locaties met de hoogste verwachtingskans. De vallen zijn een aantal dagen van te voren klaar gezet, maar nog niet op scherp gezet. De vallen kunnen zo afgesteld worden dat de deurtjes niet dichtvallen als de muizen in en uit lopen. Zo kunnen muizen wennen aan de vallen en wordt de vangkans vergroot. Op 1 oktober zijn de vallen op scherp gezet. Er is drie dagen achter elkaar gevangen om de kans op treffen zo groot mogelijk te maken. Omdat spitsmuizen stressgevoelig zijn, mag er niet te veel tijd tussen de controles zitten. 's Morgens, 's middags en 's avonds is een controle uitgevoerd (om de 8 uur).

Als basis voor de vanglocaties is het onderzoek van EcoGroen gebruikt. In dit onderzoek zijn een aantal sloten aangegeven met potentie voor waterspitsmuis. Hierbij is een onderverdeling gemaakt in suboptimaal en optimale gebieden. De vallen zijn langs het water op de oevers gezet zodat de kans op het vangen van waterspitsmuizen het grootst is. De vallen zijn gevuld met hooi zodat de dieren voldoende warm blijven als ze gevangen zijn. Daarnaast is er gevoerd in de vallen. Dit om zowel de dieren te lokken als de overlevingskansen optimaal te houden. Met name spitsmuizen hebben een hoge verbranding zodat ze regelmatig eten nodig hebben om te overleven. Voor de spitsmuizen is er gevoerd met meelwormen. Bij het plaatsen van de vallen is niet alleen gekeken naar de aangegeven locaties. In het gebied is gezocht naar geschikte sloten waar de vallen langs gezet konden worden. Eigenlijk geen enkele van de sloten in het gebied had een hoge verwachtingswaarde. De aangegeven sloten waren bijna allemaal volledig dichtgegroeid met riet en lisdodde en daardoor minder geschikt (geworden). De overige sloten hadden nauwelijks oevervegetatie en zeer steile oevers.

Figuur 4: vanglocaties in Het Waterrijk en Het Landbouwland

Bij de bescherming van natuur in Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen gebiedsbescherming en soortenbescherming. De gebiedsbescherming is geregeld in de Natuurbeschermingswet (Natura 2000) en de soortbescherming in de Flora- en faunawet. In voorliggende rapportage komt aan bod:

Onderzocht wordt of de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet worden overtreden, een ontheffing noodzakelijk is en of daaruit voortvloeiende verplichtingen in de vorm van mitigatie of compensatie noodzakelijk zijn. Hierbij is het voorkomen van (zwaarder) beschermde soorten van belang maar uiteraard ook de aard van de ingreep.

5. Resultaten

De werkzaamheden welke worden uitgevoerd kunnen effect hebben op beschermde soorten. Met veldbezoeken wordt het voorkomen van beschermde soorten onderzocht. Dit rapport beschrijft het onderzoek en de resultaten naar waterspitsmuizen, en de mogelijke invloed van de werkzaamheden op deze soort.

Tijdens de veldbezoeken zijn geen waterspitsmuizen gevangen. Alleen de veldmuis en bosmuis zijn in de vallen aangetroffen.

Figuur 6: Veldmuis en bosmuis

In totaal zijn er 24 veldmuizen gevangen en 6 bosmuizen. De veldmuis en bosmuis vallen onder de tabel 1 soorten van de Flora- en faunawet. Voor de tabel 1 soorten geldt een algehele vrijstelling voor het overtreden van enkele verbodsbepalingen wanneer sprake is van bestendig beheer en onderhoud en bestendig gebruik of van werkzaamheden in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.

vanglocatie	veldmuis	bosmuis
A	2	
B	1	
C	6	3
D	8	1
E	1	1
F	2	1
G	2	
H	2	
totaal	24	6

Tabel 1: Resultaten onderzoek

6. Conclusies

De Flora- en faunawet is gericht op het duurzaam in stand houden van soorten in hun natuurlijk leefgebied. Vooral de instandhouding van verblijfplaatsen is hiervoor van belang en in mindere mate ook de instandhouding van het leefgebied. Te allen tijde dient men de zorgplicht in acht te nemen.

De veldmuis en de bosmuis komen voor in het plangebied. Dit zijn tabel 1 soorten van de Flora- en faunawet, voor deze soorten geldt een algehele vrijstelling. De ingreep bestaat vooral uit een min of meer nieuwe inrichting van het gebied waarbij het accent op natuurontwikkeling, natte natuur en openbaar toegankelijk gebied (recreatie) zal komen te liggen. Dit zal voor de aangetroffen soorten op populatie niveau niet ongunstig zijn.

De waterspitsmuis is niet in het plangebied aangetroffen. Een vergunning in het kader van de Flora- en faunawet is voor de waterspitsmuis niet noodzakelijk.

Bronnen

Literatuur

- Broekmeyer, M.E.A., F.G.W.A. Ottburg en F.H. Kistenkas, 2003. Flora- en faunawet, Toepassing van artikel 75 in de praktijk. Alterra, Wageningen.
- ANWB, Topografische dienst, 2004. Topografische Atlas Gelderland.
- Lindenholz, J.G. 2009. Ecologisch onderzoek fase 1 Park Lingezegen, *Inventarisatie in het kader van de Flora- en faunawet*, Zwolle: EcoGroen Advies BV.
- Twisk P., A. van Diepenbeek en J.P. Bekker, 2010. Veldgids nr. 23: Veldgids Europese zoogdieren. Zeist: KNNV Uitgeverij.

Websites

- www.rijksoverheid.nl
- www.parklingezegen.nl

Bijlage 3: Te dempen/ vergraven watergangen met beschermde soorten

